

COMPRA, LLEGEIX, DIFON

La Verdad nº 110

(març de 2022)

“Cap al X congrés mundial de la IV Internacional.”

A l'aniversari de les bombes atòmiques d'Hiroshima i Nagasaki

El 6 i el 9 d'agost de 1945, respectivament, el president Truman dels Estats Units ordenava bombardejar les ciutats d'Hiroshima i Nagasaki al Japó iniciant així l'ús d'armes atòmiques per a la guerra i la seva proliferació fins arribar al dia d'avui. No és casualitat que hagi estat els EUA i no el mateix Japó, o Alemanya, o Anglaterra els que hagin iniciat aquesta esgarrifosa carrera, obeeix al lloc predominant que aquests ocupaven ja al sinistre rànquing de països imperialistes i que amb la II Guerra Mundial queda definitivament ordenat.

S'ha escrit molt sobre les morts i la destrucció que aquestes bombes van provocar en si mateixes, però poc sobre els veritables motius per al seu ús, quan el mateix president Truman ho deixa clar al seu comunicat, 16 hores després de l'atac:

“Els japonesos van començar la guerra des de l'aire a Pearl Harbor. Ara els hem tornat el cop multiplicat. Amb aquesta bomba hem afegit un nou i revolucionari increment en destrucció per tal d'augmentar el poder creixent de les nostres forces armades. En la forma actual, aquestes bombes s'estan produint. Fins i tot n'estan en desenvolupament altres de més potents. [...] Ara estem preparats per arrasar més ràpida i completament tota la força productiva japonesa que es trobi a qualsevol ciutat. Destruïrem els seus molls, les seves fàbriques i les seves comunicacions. No ens enganyem, destruïrem completament el poder del Japó per fer la guerra. [...] El 26 de juliol vam publicar a Potsdam un ultimàtum per evitar la destrucció total del poble japonès. Els seus dirigents van rebutjar l'ultimàtum immediatament.

A sang i foc, utilitzant l'última tecnologia, avançant molts quilòmetres a la barbàrie de què Rosa de Luxemburg ens parlava, l'estat imperialista predominant s'imposava sobre els seus competidors, cosa que no havia pogut fer totalment a la I Guerra Mundial.

La carrera armamentista que converteix les forces productives en destructives, la destrucció de la força de treball humana massivament si els és útil per als seus interessos pren impuls.

Proliferació nuclear

Avui dia, amb tota la cautela que el secretisme dels estats obliga, podem dir que el poder nuclear acumulat per molts països permet destruir el planeta en conjunt i que és en el desenvolupament

militar en què més mitjans s'utilitzen, malgrat que és evident que l'energia atòmica podria ser un element de desenvolupament extraordinari de béns per a humanitat. Evidentment, en un sistema en què la propietat privada dels grans mitjans de producció i canvi fos abolida.

Els països que tenen armes nuclears són Rússia, Estats Units, Xina, Gran Bretanya, França, Índia, Israel, Pakistan i Corea del Nord. Sud-àfrica i Ucraïna les van tenir, però se n'han desfet.

En l'afany que la humanitat accepti les guerres imperialistes com una cosa inevitable i fins i tot que milions de persones sobretot joves hi participin com a soldats els capitalistes han d'amagar els interessos particulars que els porten a organitzar-les i per això han establert la pretesa existència d'imperialismes bons que defensen la democràcia i el progrés i d'altres molt dolents als quals els treballadors, la majoria de la població hem de combatre donant fins i tot la nostra vida, una vida d'explotació i opressió que només matisos separen al Japó o als Estats Units.

Bombardeigs convencionals igualment letals

Per mantenir aquest engany és imprescindible amagar la realitat de la destrucció que des de molt abans les guerres imperialistes han causat la població, sigui on estigui situada. Vegem-ne alguns exemples:

Bombardeig de Tòquio.

Va ser bombardejada en diverses ocasions, però a partir de gener de 1945, el XXI Comandament de Bombardeig va ser assumit pel general Curtis LeMay, que va decidir passar a bombardejos nocturns des de baixa altura amb bombes incendiàries de napalm amb l'objectiu d'arrasar les ciutats japoneses les cases de les quals estaven construïdes majoritàriament amb fusta. Hi va haver diversos bombardejos. El major va ser dut a terme la nit del 9 al 10 de març de 1945, quan 279 bombarders B-29 van enlairar-se van llançar 1700 tones de bombes incendiàries de napalm M69 sobre la ciutat, desfermant un incendi de tal magnitud que en el seu epicentre es van arribar a assolir els 980 ° C. L'atac va destruir 41 km² (aproximadament la quarta part de la ciutat) i es calcula que unes 100 000 persones van morir com a conseqüència

Pel que fa als bombardejos atòmics d'Hiroshima i Nagasaki, l'almirall William D. Leahy, cap de gabinet del president Truman, declarava el 1950 que “la utilització de les bombes atòmiques a Hiroshima i Nagasaki no va aportar cap suport material a la nostra guerra contra el Japó. Els japonesos ja estaven vençuts i disposats a rendir-se, a causa de l'eficaç bloqueig marítim i dels bombardejos amb armes convencionals”.

Per part seva, l'almirall Chester W. Nimitz, comandant en cap de la flota del Pacífic, va reconèixer que “de fet, els japonesos ja havien demanat iniciar converses de pau. La bomba atòmica no ha tingut cap paper decisiu, des d'un punt de vista purament militar, a la derrota del Japó”.

Per la seva banda, el trotskista nord-americà James P. Cannon, dirigent del SWP, declarava que “vet aquí el que l'imperialisme americà aporta a la civilització a l'Orient. Quina atrocitat inexpressable! Quina vergonya ha caigut sobre Amèrica, l'Amèrica que, en altres temps, edifiqüés al port de Nova York l'estàtua de la Llibertat il·luminant el món!”

Bombardeig de Dresden.

L'informe que la RAF va distribuir als seus pilots la nit de l'atac deia el següent:

“Dresde, la setena ciutat més gran d'Alemanya i no gaire menor que Manchester, és també l'àrea urbanitzada sense bombardejar més extensa que té l'enemic. En ple hivern, amb refugiats desplaçant-se en massa cap a l'oest i tropes que necessiten descans, les teulades escassegen, no només per acollir treballadors, refugiats i tropes per igual, sinó per albergar els serveis administratius que s'han desplaçat des d'altres zones. Antany famosa per les seves porcellanes, Dresden s'ha convertit en una ciutat industrial d'importància prioritària. [...] Les intencions de l'atac són colpejar a l'enemic on més ho senti, a la rereguarda d'un front a punt d'ensorrar-se [...] i ensenyar als russos quan arribin del que és capaç el Comandament de Bombardejos de la RAF”

Sir Arthur Harris, més conegut com a bombardier Harris, comandant en cap del Comandament de Bombardejos de la RAF, va declarar el següent: “Dresden? Ja no existeix aquest lloc”

Bombardeig d'Hamburg.

Diferents interessos no permeten saber amb certesa el nombre de víctimes exacte que van

des de 35.000 a 50.000, però com a mostra de la línia de continuïtat dels bombardejos massius, historiadors i experts militars diversos expliquen les tècniques emprades en el bombardeig d'Hamburg:

“Durant els bombardejos es van fer servir tant bombes explosives com incendiàries. Les primeres destrossaven les teulades dels edificis, de manera que el fòsfor de les segones caigués directament a l'interior dels habitatges i als buits de les escales. Aquests, gairebé íntegrament de fusta, propagaven el foc cap a l'interior de les plantes subterrànies, de manera que les cases cremaven completament fins als fonaments. (...) Tot i això, Arthur Harris declarava que “tot i que ha succeït a Hamburg, el bombardeig ha demostrat ser un mètode relativament humà”.

Bombardeigs de Londres i altres ciutats de Gran Bretanya.

La majoria de les xifres aportades per fonts diverses donen com a resultat que, des de l'agost al novembre del 1940, els alemanys havien llançat més de 13.000 tones d'alt explosiu i més d'un milió de bombes incendiàries sobre ciutats angleses. Algunes, com Coventry, van patir una important destrucció.

Després d'acabar la guerra, cap dignitari nazi no va ser jutjat per crims de guerra pel bombardeig indiscriminat de la població civil. La raó és clara: si s'haguessin considerat aquests bombardejos crims de guerra caldrà haver jutjat també Harris, Le May, Churchill i Truman.

Bombardeigs sistemàtics com a estratègia davant de la revolució

Al final de la II Guerra Mundial als imperialistes vencedors no se'ls escapa la possibilitat que es produeixin situacions d'extraordinària conflictivitat social i fins i tot aixecaments

revolucionaris per les condicions materials sinó pels plans de reconstrucció que ells mateixos hauran de posar en marxa, i que hi ha centenars de milers de treballadors i joves que tenen les armes a les mans, que han lluitat bé com a soldats o a les organitzacions de la resistència als diversos països i especialment Alemanya. Bombardejar fins als fonaments aquestes ciutats permetia sotmetre, terroritzar aquestes poblacions ensenyant-los qui manava ara després dels nazis.

Després de la II Guerra Mundial, els bombardejos massius es converteixen en una doctrina estratègica. Podem citar de nou el general Curtis LeMay, responsable de l'Strategic Air Command de l'exèrcit americà, quan declarava a propòsit de Vietnam que aixafava sota les bombes els anys 1960: “La meua solució al problema és a dir francament als comunistes nord-vietnamites que siguin prudents i aturin les seves agressions, perquè en cas contrari els bombardejarem prou com per enviar-los a l'Edat de Pedra. I ho farem amb les nostres forces aèries i navals, no amb les nostres tropes de terra”.

Durant la primera guerra del golf, el 1991, la aviació de la coalició liderada pels EUA va fer més de 100.000 sortides, llançant 88.500 tones de bombes. A la invasió de l'Afganistan, desenes de milers de bombes, amb un pes aproximat de 14.000 tones, es van llançar sobre aquest país només en els tres primers mesos, a partir de l'octubre del 2001.

Com assenyalava James P. Canon, Secretari Nacional del Partit Socialista dels Treballadors - Socialist Workers Party dels EUA al 5è Aniversari de l'assassinat de León Trotsky, després de les bombes atòmiques llançades sobre el Japó, “no hauríem de parar a aquests bojos i retirar el

poder de les seves mans?”

La lluita contra la guerra és pel futur de la Humanitat

No hi ha cap raó que indiqui que la guerra d'Ucraïna és per alliberar un país oprimint per l'ós rus quan Zelensky representa un altre sector d'oligarques competidors dels quals representa Putin que té com a única diferència que s'ha posat sota la protecció de l'OTAN.

Ni volem ni podem pagar les guerres perquè això seria el mateix que renunciar a qualsevol futur per a la Humanitat.

Seguim l'estela de la Conferència contra la Guerra i l'OTAN reunida el 25 de juny a Madrid:

(...) És hora de posar fi a un sistema capitalista que, a través de la guerra, i amb el guany com a regla única, destrueix tot, vides, ciutats, civilització i medi ambient.

- Cessament immediat de les hostilitats militars. Correspon al poble ucraïnès decidir-ne el destí.

- Que Rússia es retiri d'Ucraïna, que l'OTAN i la UE deixin d'intervenir i expandir-se a Ucraïna i a qualsevol altre país. Estem amb aquells que s'estan mobilitzant contra l'entrada del país a l'OTAN. Llitem contra les aliances militars (OTAN, AUKUS...).

- Cap subministrament d'armament, ja que participa de l'escalada bèl·lica.

- Llitem per la cancel·lació dels pressupostos militars. Dedicar els milers de milions a la sanitat, l'educació, els aturats, les necessitats socials i no a les armes.

La mobilització de milions de persones contra els governs, la UE i l'OTAN és l'únic camí per aturar les guerres del capital.

Els nostres compromisos...

<https://informacionobrera.org/palestina-elecciones-ataque-preventivo-gaza/>

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IS Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta